

Salezijanski VESTNIK

Kako čaroben kraj!

Evropa potrebuje sal. karizmo

Naj se sanje uresničijo

587

JANUAR–FEBRUAR

1

2014

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

Dobri Bog

■ Janez Vodičar

Pogosto me mladi vprašujejo, kako je s hudim duhom. Celo v šoli lahko hitro zajadramo k taki tematiki.

Pred kratkim mi je sodelavec dejal, da če hoče imeti polno predavalnico, mora le napovedati, da bo govoril o hudiču in že ima zagotovljeno poslušalstvo. Sedaj, ko govori o Kristusu, je veliko prostih mest. Mlade in tudi stare vedno znova privlači skušnjavec. Še huje je, ker iz vprašanj mladih vedno znova razberem strah: me lahko hudi duh resnično obvlada, tudi če sam nočem, ali kaj podobnega. Vedno bolj tudi na verskem področju mladi dvomijo v lastno moč in Božjo pomoč. Življenja nas je vedno bolj strah, kot da to ni več nezasluzen dar ljubečega Boga.

Mojzesovo zgodbo vsi poznamo. Ni imel ravno enostavnega življenja. Bežal je pred samim sabo, pred svojim ljudstvom in celo pred Bogom. Ta ga je našel sredi puščave in ga poslal nazaj v življenje. Ko uspe izpolniti Božje naročilo in izpelje svoje ljudstvo iz sužnosti, je v imenu vseh sklenil zavezo z Bogom. Poznamo njegovo bivanje na gori, kjer je prejel nekakšno listino zaveze v dveh kamnitih tablah. Poznamo tudi njegovo pot v dolino, nazaj k svojemu ljudstvu. Na gori se je iz oči v oči srečal z Bogom, videl ga je in razumel njegovo ljubezen, zavezanost izvoljenemu ljudstvu. Od sreče je žarel, ko se je spuščal s Sinaja. S tablam zaveze je uzrl ljudstvo, ki je ostalo v dolini. V plesu okrog zlatega teleta. Nadaljevanje poznamo, Mojzesovo jezo in njegovo ravnanje.

Lahko je obsojati ljudstvo, kako je kratkega spomina. Bog jih je izpeljal iz sužnosti in vračajo mu z malikovanjem. A nam je lažje, ker poznamo celo zgodbo. Ljudi pod Sinajem brez voditelja, ki se je izgubil nekje na oblačni gori in brez jasnih navodil, je bilo strah. Strah ni bilo samo njih, strah je tudi nas, ko ne vemo, kako in kaj. Takrat nas lahko hitro zanese in malikujemo bolj ali manj oprijemljivega boga, naj bo še v tako neumni podobi. Edino, kar nas lahko reši malikovanja, je pot na goro skupaj z Mojzesom. Tam vedno znova lahko srečamo ljubečega Boga zaveze.

Ko se zazrem v oči mladih, ki jih mori vprašanje hudega duha, je v njih videti predvsem strah. Življenje, ki se ga od nas učijo, se jim ne kaže kot Božji dar. Gotovo, vprašanje je treba resno vzeti, odgovor pa je treba iskati v resnici, ki je pri Bogu zaveze in odrešenja. Najlažje jim je dati prav in jih strašiti s koncem sveta in močjo skušnjavca. Tej skušnjavi bi se, če jih imamo le malo radi in smo vsaj malo izkusili Božjo dobroto, morali upreti. Na začetku leta, ko si zaželimo zdravo in blagoslovljeno leto, bi bila taka zaveza nekaj najlepšega. V zdravje in blagoslov vsem nam, ki s spomini lahko kažemo na prevlado Dobrega nad Zlim, in tem, ki iščejo razloge za vero, da je jutri mogoče pričakovati zmago Odrešenja nad pogubljenjem.

VSEBINA

- 3 **UVODNIK**
- 4 **S POTI**
»Kako čaroben kraj!«
- 6 **POGOVOR**
Evropa potrebuje salezijansko karizmo
- 8 **MOLIVCI**
To je moj dom,
od tod moja slava!
- 9 **2015**
Mladini in ne le njej
- 10 **MOJ POGLED**
Naj se sanje uresničijo
- 11 **MARIJA**
Marija sprejme Boga
v svoj dom
- 14 **MISIJONI**
Do Boga je najlažje priti
po revnih
- 16 **NOVICE**

uvodnik

Sadovi dobrega drevesa

Dragi bralci Salezijanskega vestnika! Ko se mi na bel papir izpisujejo te vrstice, se mi ob iskanju niti njihovega sporočila pogled sem ter tja skozi okno ustavlja na nič kaj spokojni zimski pokrajini. Zemlja, ki še ni bila deležna pravega zimskega vrhnjega oblačila, daje vtis, kot da se je tudi vanjo naselil duh hitenja, ki ne privoščiči počitka in terja učinkovitost - še več in čim prej.

Hitenje – kot pri sodobnem človeku. Zdi se, da 'obrobne' zgodbe posameznika ali skupine ljudi, ki so se zaradi teh ali onih okoliščin, krivi ali ne, znašli kraj pota, po katerem brzi življenje naprej, marsikoga ne zganejo več.

Ob prebiranju črtic o don Boskovem obiskovanju turinskih jetnišnic in njegovem iskanju mladih brezdomcev postopačev imam vtis, kot da je današnji čas v marsičem podoben njegovemu. Tudi tedanja industrializacija si je brezobzirno prizadevala za napredek, a v bistveno drugačnem razmerju kot danes.

Don Boska so se 'obrobne' zgodbe fantov z ulice dotaknile. Zato je na izviren način odgovarjal na potrebe in stranpota družbe svojega časa in njegov pristop daje sadove tudi danes. Po vseh celinah. Pa čeprav bo prihodnje leto že dvestoto od njegovega rojstva.

Na ta jubilej se po salezijanskem svetu pripravljamo že tretje leto. V tem letu priprave je naša pozornost namenjena spoznavanju don Boskove duhovnosti. Don Bosko je bil velik socialni delavec in vzgojitelj, ker je bil človek duha. Jezusovo besedo je v svoji duši negoval in hranil do te mere, da se je izkazala v njegovih konkretnih dejanjih. Obrobne zgodbe so mu postale središčne, ker je poznal Jezusov slog: devetindevetdeset dobrih je pustil, da je šel iskat eno, izgubljeno. Je že vedel, koliko je vredna. Vse!

Z vstopanjem v leto dva tisoč štirinajst vstopamo z našim glasilom v stodeseto leto izhajanja. Za nekaj strani smo ga skrajšali – v upanju, da bo tudi račun stroškov oklešččen. A brez skrbi, Salezijanski vestnik še naprej ostaja *glasilo, ki nima določene cene*. Ker njegovo sporočilo želi utrjevati v dobrem, buditi upanje in krepiti medsebojne vezi. Tega pa ni mogoče plačati, to se lahko le podari.

Iskrena hvala vsem, ki nam s prostovoljnimi darovi pomagata pri poplačilu stroškov za tisk in poštnino. S prošnjo, da bi nam pomagali še naprej.

MARJAN LAMOVŠEK
UREDNIK

»Kako čaroben kraj!«

■ Marko Suhoveršnik

Na osamelem hribčku, ki se na eno stran ozira na širni del piemontske ravnine jugozahodno od Torina, z druge strani pa kakor branik varuje mesto Pinerolo, že stoletja kraljuje pristava, gradič, zavod ali kakor koli ga že imenujemo, ki je zadnjih 100 let povezan z don Boskom in salezijansko navzočnostjo večjega dela Evrope.

Tokrat moram za to častitljivo lepotico in kraj Pinerolo bolj kot strniti popotniške vtise in občutke, globoko pobrskati po spominu izpred 20 let. Verjetno bi mlajše generacije slovenskih salezijancev bolje in lepše opisale svoja doživetja s pogledi na torinsko ravnino na eni strani in na zasnežene Alpe s kraljevskim, več kot 3.800 metrov visokim Monte Visom na meji med Italijo in Francijo.

Osameli hrib s čudovitimi vrtovi in vinogradi, ki se terasasto razprostirajo okrog in okrog stavbe na vrhu, se imenuje Monte Oliveto, zibelka salezijanskih poklicev, tako imenovani noviciat. Od vznožja do vrha vodi ozka in z oljkami ozaljšana pot. Krožna pot pod vrhom pa nudi krasen razgled na prav vse strani neba. Nasploh bujno rastje in zimzelena drevesa razodevajo, da kljub visokim vr-

šacem z juga prodira blagodejna mediteranska klima, ki torinsko ravnino navdaja k rodovitnosti.

Monte Oliveto je dejansko enoletni dom za salezijanske kandidate, ki so se odločili stopiti na pot za don Boskom in se v letu dni poglobljati v spoznavanje svojega poklica in salezijanskega duha. Če spoznajo in ga vzamejo za svojega, Božji klic okronajo z izpovedjo redovnih zaobljub. Tu

smo se pilile tudi vse generacije slovenskih kandidatov, ki smo na salezijansko pot stopali v zadnjih 20 letih, začevši od samostojne Slovenije, čeprav so noviciat v Pinerolu, bolj izjemoma, obiskovali tudi starejši slovenski salezijanci, med njimi misijonar Vilko Poljanšek v začetku 70-ih prejšnjega stoletja.

Monte Oliveto se preko mesta spogleduje s hribom sv. Mavricija, najstarejšim naseljenim področjem Pinerola. To dokazujejo ostanki citadele, naseljene že leta 981, pod katero se je razvilo staro mesto s stolnico. Pred 20-imi leti še razvijajoče se industrijsko mesto, danes pa kot vsa druga, razvito z vsemi industrijskimi in nakupovalnimi središči, šteje nekaj več kot 35.000 prebivalcev. Čeprav je od Torina oddaljeno le 37 km, pa je v zaledju Alp ohranilo svoj čar in moč. Na ustju doline Val Chisone nadzoruje pot do znanega zimskega letovišča Sestriere in dalje v Francijo.

Don Bosko je Pinerolo obiskal kar nekajkrat in tudi Monte Oliveto mu ni ušel izpred pogleda. Prvič se je kot študent leta 1835 odpravil na enotedenski obisk k prijatelju Hanibalu Strambiju in ob tem dodobra spoznal pinerolsko škofijo in okoliške kraje. Sledili so mnogi obiski prijateljev, župnikov in škofov v letih njegovega trpečega razcveta.

Leta 1884 in nato še leta 1886 se je zaradi velike utrujenosti in naporov v Torinu umaknil k pinerolskemu škofu Filipu Chiesi. Nekega

dne je s hriba sv. Mavricija občudoval osamljen hribček in vzkliknil: »Kako lep in čaroben kraj s čudovito zgradbo. Kako primeren bi bil za salezijanski zavod!« Občudoval je Monte Oliveto, na

Sprva noviciat za kandidate severnih italijanskih inšpektorij se je pred prelomom tisočletja preoblikoval v mednarodnega, ki še danes sprejema kandidate iz domala vseh držav severne

katerem so prvo zgradbo postavili jezuiti, kasneje so tam bivali kartuzijani, nato pa je postala državna last. Don Boskov naslednik don Albera je leta 1915 tu odprl sirotišnico za sirote prve svetovne vojne, blaženi Filip Rinaldi pa je nato ustanovil salezijanski noviciat.

in vzhodne Evrope in tako nudi izkušnjo salezijanskega življenja v skupnosti, širi in povezuje obzorja novih salezijancev, ki bodo nadaljevali don Boskovo poslanstvo med mladimi. Bog daj, da bi k temu prispevali tudi mladi iz Slovenije.

1 Pinerolo, panoramski pogled

2 Hiša salezijanskega noviciata na Monte Oliveto

3 Veličastni Monte Viso

Vse foto: splet

Evropa potrebuje salezijansko karizmo

● pogovarja se Marko Suhoveršnik

Pogovor s salezijancem Marekom Chrzanom, članom vrhovnega sveta salezijanske družbe in pokrajinskim svetovalcem za Severno Evropo. Doma je s Poljske.

Kot pokrajinski svetovalci imate širši pogled na salezijansko poslanstvo v tem delu Evrope. Kako tu živite don Boskov duh?

V Evropi je zelo močan laicizem, tudi v tem delu Evrope. Salezijanci se soočamo s staranjem sobratov in pomanjkanjem poklicev. A kljub tem problemom ugotavljam in sem prepričan, da je salezijanska karizma v Evropi potrebna. Že številne prošnje papeža in škofov za salezijansko navzočnost nam to potrjujejo, kar pomeni, da je naša karizma aktualna.

Kot redovna družba živimo v težkem času izzivov, saj s pojemajočimi močmi težko odgovorimo na vse zahteve vzgoje mladih. Zato smo začeli s Projektom Evropa, kar pomeni, da si celotna salezijanska družba prizadeva za ponovno prebuditev salezijanske karizme v Evropi. Iščevo nove poti. Ena izmed teh je sodelovanje z laiki, ki živijo salezijansko karizmo. To so tako imenovana tretja veja salezijanske družine, salezijanci sotrudniki. Veselimo se tudi drugih laikov, ki želi-

jo kot don Boskovi prijatelji sodelovati z nami.

Vrhovni predstojnik je glede Evrope optimist. Seveda nas bo manj, a zato moramo biti boljši. Temeljiti moramo na kakovosti svoje prisotnosti in predlogov. V Evropi je veliko mladih, ki potrebujejo podporo in naša naloga je, da jim pomagamo.

Salezijanci v Evropi z velikimi naporji vzgajajo mlade. A zdi se, da se družba z novimi generacijami ne spreminja na boljše. Ali je to le slika, ki nam jo ponujajo centri moči, politika in mediji, ko govorijo o stari in razkristjanjeni Evropi?

Slika je že taka. A iz svojih kratkih izkušenj – tri leta že obiskujem različne države, predvsem salezijanske ustanove, a srečujem se tudi s številnimi skupinami – ugotavljam, da Evropa ne živi brez duhovne dimenzije. V državah, kot so Velika Britanija, Irska in Belgija, opažamo majhna znamenja vrnitve k duhovnosti. Seveda ne naravnost h krščanski duhovnosti, saj družba danes živi daleč stran od

krščanskih korenin oz. z njimi ni več povezana. A mladi iščejo smisel, kaj več od tega, kar jim ponuja materialni svet. Obračajo se na duhovnike in salezijance s prošnjo za spremstvo na svoji poti. Seveda je to izziv za mnoge salezijance, ker na kaj takega niso pripravljani. Do sedaj so opravljali drugačen »poklic«. Učili so v šolah ali pa so bili preprosti župniki. Danes se od nas zahteva duhovno vodstvo.

Današnja družba, kot jo predstavljajo mediji, je družba brez Boga, brez vere, kot da človek te dimenzije življenja ne potrebuje. A vemo, da to ni res. Mladi, četudi živijo v tej »antiklerikalni« družbi, se vedno znova vprašujejo o temeljih življenja in iščejo koga, ki bi jih spremljal v tem iskanju. To je za salezijance pomembna in izzivajoča naloga.

Jeseni ste obiskali salezijance in njihove ustanove v Sloveniji. Kako vidite njihovo prisotnost v tej deželi?

Slovenska salezijanska inšpektorija, kot tudi dežela sama, je majhna. Prvi vtis,

1 Ob obisku v Veržeju

2 Marek Chrzan, delegat vrhovnega predstojnika

Obe foto: M. Suhoversnik

ki sem ga dobil ob obisku, je ta, da se je inšpektorija ustavila le pri služenju Cerkvi. To ne pomeni, da je zastarela kot taka, le zastala je v pričakovanju ljudi sedanjega časa. Polpretekla zgodovina je zahtevala, da se večina salezijancev posveča župnijskemu pastoralnemu delu, ki je vsakodnevno opravilo Cerkve. Tu mislim na podeljevanje zakramentov, obhajanje svete maše, pridiganje. To pa ne odgovarja popolnoma novim izzivom.

Po drugi stani pa opažam tudi, da salezijanci bogatijo Cerkev v Sloveniji, na primer z mladinskimi dejavnostmi, kot je oratorij, ki poteka v župnijah vseh slovenskih škofij. Kaj takega ni v nobeni drugi evropski državi. S tem se prenaša in razširja tudi salezijanska karizma.

Inšpektorija kot taka živi v prehodnem obdobju; iz starega v pričakovanje novega. Večina sobratov se tega zaveda in tudi nekateri projekti vodijo v pravo smer. Izzivi današnjega sveta in mladi, h katerim smo najprej poklicani, kličejo k novim pristopom. To od nas zahte-

va kvalitetno spremembo, prilagoditev in obogatitev poslanstva v tej deželi.

Pogovarjava se v salezijanskem zavodu v Veržeju. Ta ustanova se ponaša z dolgo zgodovino, ki je s salezijansko navzočnostjo zaznamovala širšo okolico, zaradi česar so tudi danes salezijanci tu poznani in priznani. Dolgo komunistično obdobje tej hiši ni bilo naklonjeno v njenem tipičnem salezijanskem delu. Ponoven razvoj poslanstva v zadnjih desetih letih z duhovno in vzgojno-kulturno ponudbo je za to področje kot tudi za celotno inšpektorijo in deželo zelo pomenljiv. V tem delu Slovenije ustanova kvalitetno predlaga drugačno delovanje Cerkve, ne le v zakramentalni, temveč v družbeno-kulturni razsežnosti. Nadaljevati je potrebno s ponudbo na področju domačih obrti in duhovno ponudbo za skupine družin, mladih in animatorjev. V tem vidim poslanstvo te ustanove. Enako velja za prihodnost: usposobiti strokovne sodelavce, ki bodo prevzeli nekatere naloge, ki so se začele pred desetimi

leti. Izzivi sami bodo narekovali, na kakšen način razvijati načrtano delo. Imate dobre materialne pogoje, tudi idejno ste bogati. To je potrebno širiti, razvijati in uresničevati.

Bližamo se dvestoletnici don Boskovega rojstva, ki ga bomo praznovali leta 2015. Kaj nam polagate na srce v pripravi na ta dogodek, ki ga je načrtoval vrhovni predstojnik salezijancev?

Praznovanje dvestoletnice don Boskovega rojstva, kakor si ga želi vrhovni predstojnik Pascual Chávez, je namenjeno predvsem požitvi don Boskove karizme. V teh letih priprave nas vabi, da ponovno spoznamo don Boska samega, zaživimo njegovo svetost in vzgojno sposobnost za naš čas. Don Boska na novo odkrivamo kot zgodovinsko osebnost, kot genialnega vzgojitelja in kot duhovnega očeta. To vabilo velja za vse člane salezijanske družine, pa ne le zanje, velja za vse don Boskove prijatelje, da zaživijo njegovo sicer poznano karizmo, a premalozajeto v globino.

To je moj dom, od tod moja slava!

■ pripravil Ivan Turk

Salezijanska družina se že nekaj let zavzeto pripravlja na praznovanje 200-letnice rojstva sv. Janeza Boska. V tej rubriki spremljamo zorenje njegovega duhovnega poklica. Svoja prva leta duhovništva je namenil zapornikom in mladim z ulice v oratoriju.

»Oktober 1844 sem imel nove sanje, ki so se mi zdele nadaljevanje onih iz Beccchijev, ko mi je bilo devet let. Znašel sem se sredi krdela volkov, kozlov in kozličev, jagnjet, ovac, jarcev, psov in ptičev. Zganjali so peklenski trušč, da je postalo strah tudi najpogumnejše. Že sem hotel zbežati, ko mi je neka gospa, oblečena v pastirico, pomignila, naj grem s to čudno čredo, ona pa je hodila pred nami. Ob vsakem postanku se je nekaj živali spremenilo v jagnjeta. Število krotkih živali se je vztrajno večalo.

Čisto malo smo še hodili, potem pa smo prišli na prostrano dvorišče, ki je bilo krog in krog obdano s stebriščem, s cerkvijo na koncu. Število jagnjet se je zelo povečalo. Tedaj se je zgodilo nekaj nenavadnega: številna jagnjeta so se spremenila v pastirce, ki so rasli in postopoma sami prevzemali skrb za čredo.

Gospa mi je rekla, naj se ozrem proti jugu. Zagledal sem polje, na katerem je rasla koruza, krompir, zelje, pesa, solata in druga zele-

njava. »Poglej še enkrat«, mi je rekla. Ubogal sem jo in zagledal visoko, čudovito cerkev. Orkester je bil na tem, da zaigra, pevski zbor, da začne peti, mene pa so povabili, naj mašujem. Po sredi cerkve je bil razgrnjen bel trak, na katerem je z velikimi črkami pisalo: **To je moj dom, od tod moja slava.**

V sanjah sem vprašal gospo, kje sem, kaj pomeni vse to. Odgovorila mi je: »Razumel boš, ko boš vse to, kar zdaj gledaš v mislih, videl s telesnimi očmi.«

Tedaj sem bolj malo verjel tistemu, kar sem videl, še manj pa razumel, kar naj bi pomenilo. Razumel pa sem postopoma, ko se je vse to uresničevalo. Še več, te in nekatere druge sanje so me pozneje vodile pri odločitvah (*Spomini, str. 123–125*).

Dragi molivci! Vedno bolj velja Jezusova ugotovitev, zlasti za Evropo: »Žetev je velika, delavcev pa malo!« Okrepimo prizadevanje za nove duhovne poklice in za njihovo stanovitnost z molitvijo in z ustvarjanjem pogo-

jev za njihovo rast. Na priprošnjo sv. Janeza Boska naj se poklicani ne prestrašijo zahtevnosti posvečenega življenja. Kogar Bog kliče, njemu daje tudi potrebno milost za vztrajnost.

Gospod naj blagoslovi naša skupna prizadevanja v letu 2014, ko se tudi salezijanci veselimo dveh diakonov, bodočih novomašnikov.

Molitveni nameni

JANUAR

Da bi vsi, ki so odgovorni za našo Cerkev in državo, pravilno presojali znamenja časov in po teh spoznanjih uravnavali svoje odločitve.

FEBRUAR

Da bi starši in pastoralni delavci zavzeto spodbujali mlade, da se dobro pripravijo na podelitev zakramenta svetega zakona in da bi se mladi teh priprav tudi udeleževali.

MAREC

Da bi se zavedali, da je postni čas brez premagovanja skušnjav na področju telesnosti in posvetnosti le bese-
seda brez vsebine.

Mladini in ne le njej

Don Boskova spodbuda mladini, ki jo je zapisal pred skoraj 170 leti v priljubljeni knjižici *Preskrbljeni mladenci* (v slovenščini izšla 1910), je aktualna tudi za današnji čas. Morda še bolj za danes kot za takrat. Saj smo danes v marsičem še dlje od Boga kot mladina, ki jo je imel pred očmi on v 19. stoletju. V triletni neposredni pripravi na 200-letnico svetnikovega rojstva (2015) je letošnje leto namenjeno spoznavanju don Boskove duhovnosti. Naj nas nagovori on sam.

Dve poglavitni prevari sta, s katerima skuša hudi duh odtegniti mladino kreposti. Prva je ta, da jim vtepe v glavo, da je služenje Gospodu v tem, da je življenje otožno ter daleč od vsake zabave in zadovoljstva. Dragi mladi, ni tako. Rad bi vas naučil načina krščanskega življenja, ki je hkrati veselo in zadovoljno, in vam pokazal, kaj je prava zabava in zadovoljstvo, da boste mogli reči s svetim prerokom Davidom: Služimo Gospodu v svetem veselju.

Druga prevara je upanje na dolgo življenje z udobnim spreobrnjenjem na starost, in to v trenutku smrti. Pazite dobro, otroci moji, mnogi so bili zaradi takega mnenja prevarani. Kdo nam more zagotoviti, da bomo dočakali starost? Treba bi bilo skleniti dogovor s smrtjo, naj čaka do

tistega časa, toda življenje in smrt sta v Gospodovih rokah, ki z njima razpolaga, kot je njemu všeč. Če bi vam Bog namenil dolgo življenje, poslušajte, kaj vam pravi: Pot, po kateri sin hodi v mladosti, nadaljuje po njej v starosti, vse do smrti. Vzgajaj otroka primerno njegovih poti, tudi ko se postara, ne bo krenil z nje. Kar pomeni: Če se usmerimo v pošteno življenje, še ko smo mladi, bomo dobri tudi v poznejših letih, lepa bo tudi naša smrt in bo začetek srečne večnosti.

Nasprotno pa, če se nas bodo pregrehe polastile v mladosti, se bodo nadaljevale tudi v drugih obdobjih našega življenja, vse do smrti. Pogubno poroštvo za večno nesrečo. Da vas torej takšna nesreča ne bi doletela, vam predlagam način, kako živeti kratko in pre-

**DVESTOTA OBLETNICA ROJSTVA
1815 • JANEZA BOSKA • 2015**

prosto, pa vendar dovolj, da boste lahko postali tolažba svojih staršev, čast domovine in dobri državljani na zemlji, da bi bili potem nekoga dne srečni prebivalci nebes.

Moji dragi, vse vas pri srčno ljubim in dovolj je, da ste mladi, da vas imam nadvse rad; lahko vam zagotovim, da boste našli knjige pisateljev, ki so veliko bolj krepotni in učeni kot jaz, a težko boste našli koga, ki bi vas bolj kot jaz ljubil v Jezusu Kristusu in bi si bolj želel vaše prave sreče. Gospod naj bo z vami in naj stori, da boste po upoštevanju teh nasvetov mogli doseči zveličanje svoje duše in tako pomnožiti Božjo čast.

V Jezusu Kristusu vdani

● duh. Bosko Janez

Naj se sanje uresničijo

Fotografija je simbolična.

V silvestrski noči se mi je sanjalo o Urbanu. Bila sem v učilnici, on pa je z žarečim obrazom pristopil in vzkliknil: »Zdravniki so vse preklicali. Zdaj sem v redu. Zdrav sem.« Ko sem zjutraj odprla oči, sem ugotovila, da so bile le sanje, da sem se zbudila v dan, ko bom slišala in izrazila kup dobrih želja ... in prvo, kar sem si iz srca zaželela, je bilo, da bi se moje sanje uresničile.

Če berete ta članek in če verjamete, da Bog zmore narediti vse, potem zmolite kaj za mojega nekdanjega učenca. Sredi decembra me je spreletel srh, ko je sodelavka povedala novico. Najprej nisem vedela, o kom govorijo ... »Urban? Moj Urban?« sem nato le nejeverno vprašala. Prikimala je. »Ja ... Jutri bo operiran. Tumor.«

Zavrtel se mi je cel film. Od trenutka, ko sem se pred leti prvič predstavila svojim učencem kot razredničarka in so me pozorno gledali ter skušali ugotoviti, iz kakšnega testa sem. Ko sem prvič med njimi zagledala Urbana s prijaznim pogledom in z nasmeškom na obrazu. In ga potem srečevala še neštetokrat na hodniku, ko je vedno – ampak res vedno – prijazno pozdravil in tolikokrat zaželel lep dan. Film se mi je ustavil pri točki, ko sem po dveh letih prvič omenila mami, da Urban glede na ostale kar pogosto manjka. Ga je strah kakšnega učitelja? Se boji ocenjevanja? Ja, verjamem, da mu je slabo in da ga boli glava. Ampak – zakaj? Z mamo sva se gledali in nisva našli odgovora. Sošolci so še nekajkrat grenko pripomnili, kako Urban manjka ravno takrat, ko bi moral biti vprašan ... Usta kritičnih mladostnikov sem zaprla z brezkompromisno tezo o ljudeh, ki sodijo nekaj, česar ne poznajo. Ne maram brezkompromisnih tez, ampak pred gručo vročehrvnih mladcev je to pogosto edina modra pot.

Prišla je valeta, segli smo si v roke in ugotovili, da so nas tri leta zblížala. In kako so nas zblížala, sem ugotovila zdaj, nekaj mesecev kasneje. Na dan operacije sem se zdrznila ob pogledu na mizo, kjer je lani sedel Urban. »Oh, drži se, fant.« Pogoltnila sem cmok, ko sem nekaj dni kasneje odprla vrata njegove sobe v bolnišnici. Bil je neznanško utrujen. Zatavala sem v kapelo kliničnega centra in prosila Očeta, naj bo prizanesljiv do mladosti ... Kot učiteljica nisem v bolnišnici še nikoli obiskala katerega svojega učenca zaradi težke bolezni. Na koliko neozdravljivih bolezni je naletel don Bosko v oratoriju! Najbrž se na to ni kar navadil ... najbrž se mu je ob vsakem znova paralo srce. Najbrž se je neznanško razveselil vsakega, ki je ozdravel in znova veselo tekal po oratorijskem dvorišču.

Ko sem prvega dne novega leta znova s pogledom objela svoje nadobudneže, ki so mi letos prišli v varstvo, sem jih najprej vprašala, če so s počitnic prišli vsi zdravi. Kar naenkrat gledaš malo drugače. Kar naenkrat bi pristopil do vsakega posebej in mu povedal, kako lepo je, ker je in ker je del tega razreda.

Sedaj čakam, da se moje silvestrske sanje uresničijo. Naj pride Urban na svojo staro šolo in pove, da je ozdravel in da znova teka po odbojškarskem igrišču, kot je to počel vsa leta do sedaj ...

● učiteljica

Marija sprejme Boga v svoj dom

Marija

● prevod in priredba: s. Irena Novak

Svetopisemski opis Marije se začne s hišo v majhnem in nepoznanem zaselku Galileje, imenovanem Nazaret, in se tudi zaključi s hišo, v svetem mestu Jeruzalem. Obe sta kot »špranja«, kjer se zemlja odpre nebesom. V prvi se je Sveti Duh tiho spustil in »obsenčil« (Lk 1,35). Med prvo in zadnjo hišo poteka Marijino življenje.

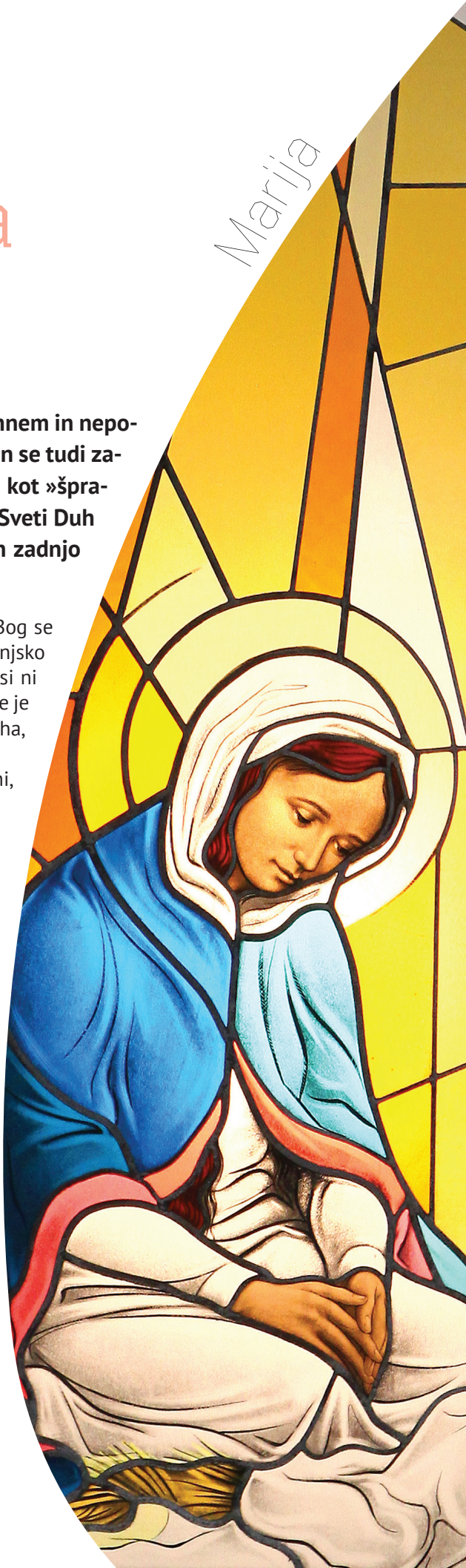
V Nazaretu se Marija sama, doma, pogovarja z angelom. Bog se je srečal s svojo stvarjo v njenem domu, kjer je njeno življenjsko okolje, kjer človek čuti, da je doma, se dobro počuti, kjer si ni potrebno nadevati mask in se obnašati diplomatsko; kjer se je mogoče sprostiti, osvoboditi zadrege, sumničavosti, preplaha, v kar je zelo pogosto prisiljen, ko je zdoma.

Bog srečuje človeka v njegovi svobodi in notranji globini, kjer je potrebno »vstopiti« in celo »potrkat«.

Ko Bog vstopi, je Marija doma. Pozdravi jo kot tisto, ki je »polna milosti«, saj jo je Bog, ki je vstopil, napolnil s seboj, jo razširil, olepšal. Ko sreča iskreno, ponižno, pozorno osebo, ki je obenem svobodna in gostoljubna, postane Bog gost, se naseli, ostane.

Sv. Avguštin lepo razloži skrivnostno dejstvo Božjega prebivanja v človekovem »domu«: »Kaj stori Božji Duh v nas? Nas izniči, poniža, odtuji? Če bi ti moral sprejeti v svojem domu kakega odličnika, bi se počutil utesnjenega: ne bi več vedel, kam naj bi se dal, kam bi mu postavil posteljo, kje naj bi bili tvoji otroci, tvoja družina. Vpraševal bi se: 'Kaj naj naredim, kam naj grem, kam se moram preseliti?'« Potem razlaga, kako vseh teh težav ni, ko se sprejme Boga v svoj dom: »Ko sprejmeš bogatega Božjega Duha, bo razširil tvoj prostor in ne boš v težavah.«

Marija je sprejela Boga v svoj dom in je dopustila, da je razširil njen prostor. V ikonografski tradiciji je Marija pogosto predstavljena kot tista, ki je »širša od neba«. On, ki ga nebesa ne morejo obseči, se naseli v njenem telesu, on, po komer je »vse ustvarjeno« (Jn 1,3) in v katerem se »osredini vse« (prim. Ef 1.10), sedaj prebiva v njej. Marija, ki je postala v moči Svetega Duha živo Božje bivališče, je podoba vseh kristjanov, ki so v Jezusu Kristusu vzdani, da postanejo »Božje bivališče v Duhu« (Ef 2,22).

VEZILO 2014

vrhovnega predstojnika Pascuala Chaveza

ZAJEMIMO IZ DUHOVNE IZKUŠNJE SVETEGA JANEZA BOSKA

da bi hodili
v svetosti po poti
naše posebne
poklicanosti

Daj mi duše, drugo vzemi

Božja slava in rešitev duš

DON BOSCO

Do Boga je najlažje priti po revnih

■ pripravila Maruša Makovec

Društvo InicativAngola (IA), s sedežem v Šentprimozu na avstrijskem Koroškem, deluje po zgledu svetnika in zavetnika mladih, don Boska, in se posveča prav mladim ter spodbuja razvijanje njihovih možnosti. Vse znanje, ustvarjalnost in delavnost mladi posvečajo ljudem v Angoli in pri tem še dodatno oblikujejo čut za solidarnost in sočloveka.

S sodelovanjem v raznih dejavnostih, ki jih organizira društvo, se lahko osebnostno razvijajo, pri samem uresničevanju idej pa si lahko nabirajo nove kompetence in znanja. Glede na število in raznolikost dejavnosti, ki jih prireja društvo, je priložnosti za vključitev mladih posameznikov in skupin ogromno. Vsakoletna misijonska tombola, koncerti (klasični, otroški, rock), športna tekmovanja, medverski festivali, duhovni večeri, mednarodna mladinska srečanja so samo nekatere izmed prireditev, kjer se lahko mladi izkažejo in pomagajo. Ne samo, da bo društvo v letu 2014 praznovalo svojo 10. obletnico ustanovitve, v letošnjem poletju bo v Angolo odšel že 50. prostovoljec iz IA.

Prostovoljstvo v Angoli

Vsako leto se lahko posamezniki, tako mladi kot tudi malo manj mladi, odločijo za poletno prostovoljstvo, ki traja en mesec ali dva ali daljše obdobje. Pogoji so polnoletnost, veselje do dela

z mladino in osnovno znanje portugalščine, uradnega jezika v Angoli, ki pa se ga lahko naučijo med samo pripravo. Prostovoljci odhajajo v različne centre don Boskovih sester, s katerimi tesno sodeluje društvo, tam stanujejo, poučujejo v šolah ali pomagajo drugje: ročne spretnosti, angleščina, glasba, oratoriji ... Posvečen čas je nekaj najbolj srčnega, kar lahko prostovoljec daruje in je med ljudmi najbolj cenjen.

Prostovoljstvo kot vrednota

Delovanje društva že v samem jedru temelji na prostovoljstvu, volontariat v Angoli je le drugačna, toliko bolj močna in direktna pot do pomoči ljudem, ki jo vsak doživi na svojevrsten način. Prostovoljci se preizkušajo v okoliščinah, ki jih v Evropi ne najdemo, kar jih tesno povezuje. Tudi če se prej med seboj niso poznali, se med samim delom med njimi in med domačini ustvari edinstvena humana vez, saj temelji na solidarnosti in ljubezni do sočloveka. Afriška kultura je tako drugačna in preprosta, da se v prostovoljcu vedno pojavljajo nova vprašanja o življenju; to mu da nove dimenzije razmi-

Kerečev sklad

V »Kerečev sklad za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 1. novembra 2013 do 9. januarja 2014 darovali:

Andlovec I., Brezavšček R., Brodarič M., Jeglič M., Jesih T., Meglen I., Močnik V., Okulisti Morela, Pozaršek T. I., Rihtar F., Šerbak R., Sabolič K., Šerbak R., Veršnjak L., ZMP Murska Sobota in nekateri neimenovani dobrotniki

Bog povmi!

šljanja o njegovem obstoju. Rast v taki izkušnji prostovoljstva ne pozna meja – tako v osebnostnem kot verskem smislu. Misijonar in nominiranec za Nobelovo nagrado Pedro Opeka pravi: »Do Boga je najlažje priti po revnih.«

Jana Hedenik, prostovoljka:

Izkusila sem, kako je biti drugačen, kako je, če se ne znaš izraziti v drugem jeziku, kako je, če tisto samoumevno izobilje, ki si ga navajen, ne obstaja. Veličasten je občutek, ko te ljudje kljub temu vseeno spoštujejo. Vključijo te v svoj krog in ti dajo občutek varnosti in pripadnosti. Zanimajo se zate in ti posvetijo svoj čas. Iz njihovega odnosa do tujcev bi se lahko vsak izmed nas kaj naučil. Še in še je doživetij, ki so mi ostala v spominu in jih obujam dan za dnem. Vesela in hvaležna sem za vsako posebej!

V ogledalu svetosti

Delo in zmernost. Pokore starega misijonarja: potrebne so, da ne bom zrinjen na rob in bom čil in na mestu za svoja opravila. Pokora: ki mi ne diši, je lakota in zmernost. Biti vesel z vsemi tudi takrat, ko me dijeta matra. Požri dol, ko te zaničujejo, ponižujejo, ravnajo kot z otrokom, ko nimajo zaupanja v moje delo, se ne zanimajo za to, kar sem naredil.

Bodi točen v spovednici vedno, ko je potrebno. Spokorne drže v molitvi, prijaznem prijateljskem dostopu do bližnjega, drže v gledanju raznih filmov, drža, da ne pokažem nikdar, da nisem zadovoljen ... K 80

A. Majcen, Duhovni dnevnik

■ ANKARAN

Srečni sedaj in za vedno

V mesecu septembru je bilo pri cerkvi v Ankaranu živahno, saj smo obeležili jubilejno 20. obletnico oratorijskega dneva Čarno morje. Vodilo srečanja »Srečni sedaj in za vedno« je želja sv. Janeza Boska, ob kateri smo se spominjali obiska svetnika vzgojitelja v mesecu maju.

Otroci so na dan Čarnega morja prepoznavali podobo don Boska, svetnika, ki ga imajo radi, spoznavali svoje talente, se urili v ljubezni do bližnjega in odkrivali Božjo prisotnost v svojem življenju. V delavnicah in igrah so na otokih skupaj z animatorji odkrivali, kje vse so lahko srečni; v domu, ki sprejema, župniji, ki evangelizira, šoli, ki uvaža v življenje, in na dvorišču, ki omogoča življenje v veselju in prijateljstvu. Med nasmejanimi obrazi pa je vseskozi odmevala pesem »Srečen sem, ker vem, da sreča širi se, če podarim jo nekemu in sem srečen tudi z njim!«

Zametki in kali dobrega, Božjega, so podani v zibelko, vendar jih je treba negovati in razvijati. Sv. Janez Bosko pa nam s svojim načinom delovanja kaže pot in nudi pomoč tudi danes. Dokaz temu so bili srečni in veseli obrazi, posebno pri najmlajših, za kar je poskrbelo lepo število animatorjev ter njihovih starejših in mlajših pomočnikov iz župnij Ankaran, Škofije, Dekani, Predloka, Sočerga, Koper-Sv. Marko, Izola in Sečovelje ter pridine roke, ki so za nas pripravile na stotine palačink.

Ob zaključku smo se kot ena družina zbrali okrog oltarne mize, kjer se

je nakopičeno veselje izlilo v zavzeto petje, hvaležnost pa v gorečo molitev. Sveto mašo je darovalo več duhovnikov, vodil pa jo je salezijanec Rafo Pinosa, začetnik in pobudnik Čarnega jezera pred dobrimi dvajsetimi leti. Na otrokom zelo razumljiv način je povedal, da srečni ne moremo biti sami in zares srečni ne moremo biti brez Jezusa. Z nami se je veselil tudi prvi ankaranski župnik in prvi krmar Čarnega morja v letu 1993, g. Ivo Miklavc.

Otroci so bili ta dan neizmerno srečni, ker jih je nekdo z igro učil ljubezni in odgovornosti, dela, hvaležnosti, gostoljubnosti in pozornosti, zato so na ves glas Bogu in prijateljem iz vsega srca zakričali: Huraaaa! V spomin na dvajsetletnico bo ostal mozaik z znakom leta vere, ki so ga otroci sestavili na začetku srečanja.

Živimo v času, kjer nam je omogočeno veliko, na izbiro se nam ponuja mnogo poti in lahko dostopamo po kanalih vsega sveta. Tu najdemo svete in grešne stvari, pametne in nespametne, Božje in nekoristne. Naučimo otroke zahajati na pota in kraje po dobre in plemenite stvari, ne smemo jih prepuščati zgolj naključju ali samim sebi.

Vsi pa smo povabljeni, da pogledamo v svojo osebno zgodovino in razberemo Gospodove mimohode, njegovo navzočnost na svoji poti in njegovo voljo, ki je v tem, »da bi naše veselje bilo popolno«. Če je jubilejno Čarno morje vsaj malo pripomoglo k večjemu zaupanju drug drugemu in Njemu, ki usmerja vso našo zgodovino, je zagotovo doseglo svoj cilj.

Mihaela Jurdana

■ BLED

Inšpektorialni zbor hčera Marije Pomočnice

Hčere Marije Pomočnice slovensko-hrvaške inšpektorije smo 26.–29. 10. 2013 obhajale 5. inšpektorialni zbor. Ob temi *Biti danes z mladimi dom, ki oznanja evangelij*, smo pregledale življenje in delovanje skupnosti. Nekateri sodelavci in člani salezijanske družine, s katerimi smo preživele eno popoldne, so nam odstrli še kakšen vidik več. Prav tako tudi slovenski inšpektor g. Janez Potočnik in hrvaški provincial g. Pejo Orkić, ki sta z nami delila Kruh Besede in salezijanske karizme.

V naslednjem obdobju nas bo spremljal Božji pogled, trud za askezo časa in pristne medsebojne odnose. Vrhovnega zbora, ki bo prihodnje jesen v Rimu, se bo poleg inšpektorice s. Damjane Tramte udeležila zastopnica s. Majda Pangeršič. s. Marija Imperl

■ SODRAŽICA

Županovo priznanje mladim

Sodraška mladina je v dveh odmevnih akcijah dokazala, da »na mladih svet stoji« in v projektih 72UR in 8UR združila moči ter tako dokazala, da mladi skupaj zmoremo storiti marsikaj. Prvič konec oktobra 2012 in drugič aprila 2013 se je v župnijskem domu v Sodražici kar trlo mladih, nadebudnih prostovoljcev (v obeh akcijah jih je delalo okoli 40). Večina so bili člani mladinskega kluba Kresničke, ki deluje v sodraški župniji. Ni manjkalo tudi podpore zunanjih prijateljev in so-

delavcev ter domačih sodelavcev.

Glavni nalogi sta bili preureditev in obnovitvena dela v župnišču ter barvanje in zaščita ograje v vrtcu. Zaradi slabega vremena je bila druga naloga le deloma izvedena, smo bili pa zato toliko bolj dejavni v župnijskem objektu. Tam smo prepleskali večino prostorov (kapela, učilnica, hodnik, stopnišče in mladinska soba), namestili novo interaktivno tablo, ozvočenje in internetno povezavo, sanirali nevaren del stropa nad stopniščem, opremili mladinsko sobo, pospravili in uredili druge prostore ter okolico župnijskega doma.

S skupnimi močmi smo dokazali, da skupaj zmoremo v razmeroma kratkem času postoriti marsikaj, saj nam zagnanosti in motivacije, pa tudi veliko dobre volje ni manjkalo. Za ves trud pa smo bili tudi nagrajeni, saj smo na občinskem prazniku občine Sodražica prejeli županovo priznanje za prostovoljno delo pri projektih 72UR in 8UR, kar si štejemo v veliko čast in pohvalo. Mladi nismo še rekli zadnje besede in v prihodnosti bomo zagotovo še kdaj zavihali rokave in poskusili svet spremeniti na bolje.

Eva Janež, animatorka – vodja projekta

■ ŽELIMLJE

Advent v šoli in domu

Kljub številnim šolskim obveznostim ob bližajočem se zaključku ocenjevalnega obdobja je bil adventni čas na Gimnaziji Želimlje in v Domu Janeza Boska zares prazničen. Preden smo vstopili vanj, so dijaki

1, 2 Čamo morje v Ankaranu

3 Sodražica, podelitev priznanja

4 Inšpektoriatni zbor HMP na Bledu

5 Želimlje, Miklavžev koncert

in dijakinje na delavnicah v domu spletli venčke, ki so jih odnesli k blagoslovu in so nas nato spremljali v času pričakovanja.

V začetku decembra so v razredih in vzgojnih skupinah priredili miklavževanja, na katerih smo se medsebojno obdarili – ne le z materialnimi dobrinami, temveč tudi z dobrimi deli. Sv. Miklavž pa je nato na svoj god s spremstvom obiskal prav vsak razred. Ta dan nas so nas s tradicionalnim Miklavževim koncertom prav tako razveselile gimnazijske pevske in glasbene zasedbe ter z izvirnostjo in dovršenostjo pri občinstvu požele val navdušenja.

Svoje moči so dijaki in dijakinje nato usmerili v načrtovanje in postavljanje razrednih jaslic, ki so tudi letos prinesle veliko veselja in našo šolo spremenile v dom. Preden smo to veselje pred prazniki ponesli k svojim družinam, pa smo se zbrali še na božično-domovinski prireditvi, na kateri se nam je pridružil igralec Gregor Čušin ter nam predstavil svoje delo in doživljanje božičnih praznikov.

Mojca Leskovec

■ STRASBOURG, FR Taizejsko srečanje mladih

Od 28. decembra lani, do 1. januarja letos, je v Strasbourgu (Francija) potekalo evropsko srečanje mladih, ki ga v sodelovanju s številnimi prostovoljci pripravlja redovna skupnost iz Taizeja. Letos so se že šestintridesetič zapored zbrali katoličani, protestanti in pravoslavni bratje iz vse Evrope in še čez. Imeli so mnogo priložnosti za spoznavanje novih prijateljev, njihove kulture, vere in prepričanj. Tovrstna

Foto: D. Mauko

1

srečanja so najbolj znana po skupnih molitvah, ki te na preprost način zbližajo z Najvišjim. Mladi so tako novo leto pričakali v molitvi. Naslednje leto bo takšno srečanje v Pragi. *UK*

■ BLED

Betlehem - hiša kruha

Adventne duhovne vaje za študente in mlade v poklicih, ki so potekale na Bledu med 13. in 15. decembrom 2013, so bile priložnost, da so se mladi umaknili iz drvečega sveta, polnega informacij in obveznosti, ki jih vlečejo iz ene smeri v drugo. Čas, da so lahko ob predavanjih prisluhnili Božji besedi, se v tišini posvetili sebi ter ob delu v skupini odkrili, da je še kdo, ki čuti in razmišlja podobno. Med mladimi ni manjkalo smeha ob obedu, presenečenj in sladkanja s torto, sprehoda okoli jezera, petja in plesa ob kitari, glasnih pogovorov in

navdušenja ob igri ročnega nogometa. Pa tudi duhovni voditelji so bedeli nad njimi, bili so njihovi učitelji, vzorniki, a hkrati prijatelji in zaupniki. In v vsem tem dogajanju je bil v središču med njimi Jezus, v podobi otroka, v podobi kruha, v podobi križanega. *NU*

■ KRAKOV, PL

Evropsko srečanje salezijanskega mladinskega gibanja

Med 29. novembrom in 1. decembrom, je v Krakovu na Poljskem potekalo že deveto evropsko srečanje salezijanskega mladinskega gibanja (SMG).

Petek je bil v znamenju refleksije leta, zgodovini SMG, predstavitvi gibanja na Hrvaškem in Poljskem, srečanju z mladimi s Poljske in večerne molitve. V sobotnem formativnem delu so

zbrani prisluhnili o družbeni odgovornosti - na kakšen način lahko mladi prepoznajo potrebe v svojih skupinah, državah, ter kako se jih lotiti in jih reševati. Sledilo je delo po skupinah, v katerih so udeleženci spregovorili o svojih izkušnjah. Fabio Attarad, je mlade nagovoril in jim dal nekaj smernic o čem naj razmišljajo v prihajajočem letu. Povedal je, da SMG ni skupina, temveč gibanje, ter da je za to potreben proces, pot. SMG pa ne sme pozabiti na vsebino: v središču je Jezus, ne vzgajamo z metodo, temveč živimo preventivni vzgojni sistem in salezijansko mladinsko duhovnost. Sledilo je delo po regijah, in pregled dokumenta SMG.

Večer je bil v znamenju spoznavanja in odkrivanja Krakova. Zadnji dan je bil namenjen izmenjavi dobrih praks iz posameznih držav. Slovenija je predstavila obisk relikvij sv. Janeza Boska in Oratorij. Naslednje, jubilejno (deseto) srečanje evropskega SMG bo gostila Avstrija (Dunaj).

„Mladi ste poklicani, da ste misijonarji za druge mlade.“ s. Maria del Carmen BM

■ POHORJE

Zbor SMG 2013

V petek in soboto, 8. in 9. novembra, so se v Dominikovem domu na Pohorju zbrali predstavniki skupin in organizacij, ki v Sloveniji delujejo v don Boskovem duhu. Tema letošnjega Zbora Salezijanskega mladinskega gibanja je bila salezijanska mladinska duhovnost.

Petkov večer so izkoristili tako za medsebojno spoznavanje, ki ga je popestril bend iz Sevnice. Večer

2

3

4

5

1 Radenci, božič 2013

2 Adventne duhovne vaje za mlade

3 Strasbourg, Taizejsko srečanje mladine

4 Pohorje, Zbor SMG

5 Krakov, evropsko srečanje SMG

so zaključili z molitvijo pred Najsvetejšim in besedico za lahko noč, ki jo je z mladimi delila inšpektorica s Damjana Tramte. Sobota je bila namenjena pogovoru o salezijanski mladinski duhovnosti, ki bi jo moral po-

znati vsak, ki deluje in živi v don Boskovem duhu. Sestavlja jo pet dimenzij: duhovnost, ki jo živimo v vsakdanjem življenju, služenje Bogu z veseljem in optimizmom, duhovnost, pri kateri se moramo nenehno truditi

in obnavljati svoje prijateljstvo z Jezusom Kristusom, duhovnost občestva s Cerkvijo ter duhovnost odgovornega služenja, v okviru katere don Bosko od nas želi, da smo dobri kristjani in pošteni državljani. Tako bomo z dobrimi deli in krščanskim življenjem nekoč prišli k njemu v nebesa. Zbor smo zaključili s sveto mašo, pri kateri se nam je pridružil tudi g. Marek Chrzan, pokrajinski svetovalec za S Evropo in inšpektor Janez Potočnik. KV

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska

Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6
1000 Ljubljana

Do 9. januarja 2014 ste v sklad darovali (nekateri tudi večkrat):

Bogovic I., Durič, Hartman T., Ivanuša T., Ferenc, Jakša A., Jerman D., Kovač I., Krnc M., Knez D., Lamut A., Medved, Mihelčič M., Modrijančič I., Novak J., Obaha S., Perovšek F., Prosenč M., Rihar L., Strnad A., Šavbar R., Švajgrer B., Tomažič P., Trobentar, Urh F., Zorko J. in nekateri drugi neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

Pomladanska srečanja animatorjev Oratorija v pripravi na Oratorij 2014: Na tvojo besedo

Za škofijo Novo mesto:

sobota, 1. marec, v Novem mestu

Za škofijo Koper:

sobota, 8. marec, v Vipavskem Križu 9.00–13.00

Za nadškofijo Maribor:

nedelja, 9. marec, v Mariboru ob 15.00

Za nadškofijo Ljubljana:

sobota, 15. marec, na Rakovniku v Ljubljani 9.00–13.00

Za škofijo Murska Sobota:

sobota, 22. marec, v Veržeju ob 9.00

Za škofijo Celje:

nedelja, 23. marec, v Celju 15.00–18.00

Več informacij na: www.oratorij.net

oz. po e-pošti na: pisarna@oratorij.net

Oratorij

PODPRITE NAS PRI VZGOJI MLADIH RODOV

Spoštovani bralci Salezijanskega vestnika, dragi dobrotniki, ki spremljate in s svojimi darovi omogočate salezijansko poslanstvo vzgoje mladine po načelih in zgledu sv. Janeza Boska. Da bi mogli salezijanci to vlogo opraviti tudi v današnjih časih in razmerah, vas prosimo, da nas pri tem podprete.

Denarna sredstva lahko izročite v romarski sobi na Rakovniku ali v kateri od salezijanskih ustanov/župnij, nakažete po položnici oz. v vrednostnem pismu, nakažete na naš transakcijski račun.

Pri nakazilu s položnico (UPN) v polje **NAMEN** vpišite: CHAR (= mednarodna oznaka za dobrodelnost *charity*) in dodajte kratico namena (MZ, SV, RAK ...) v polje **REFERENCA** pa vpišite številko, kot je nakazano v primeru nakazila za Salezijanski vestnik (SV): SIOO 300-01

TRR: SI56 2420 0900 4141 717

Koda namena: CHAR

BIC banke: KREKSI22

Referenca/Namen:

200-01/Mašna zveza (MZ)

200-02/Svete maše po namenih (MAS)

200-03/Gregorijanske maše (GRE)

300-01/Salezijanski vestnik (SV)

400-01/Obnova Rakovnik (RAK)

500-01/Kerečev sklad (MIS)

500-02/Andrej Majcen (AM)

600-01/Solidarnost za mlade (SOL)

600-02/Duhovni poklici (DP)

600-03/Programi za mlade (MLA)

900-01/Don Boskov center Maribor (MB)

900-02/Gimnazija Želumlje (GŽ)

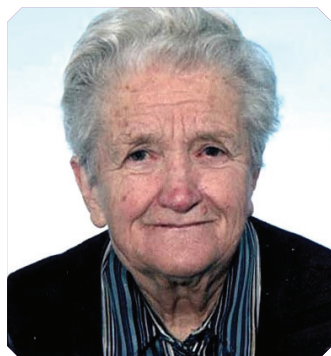
- Lahko namenite **dohodninsko donacijo**: Država Slovenija omogoča, da do 0,5% dohodnine darujete v dobrodelne namene. Vse, kar je, morate napisati izjavo, komu to darujete (Salezijanci, davčna številka: 70800758).

- S pravnoveljavno oporoko lahko zapustite svoje nepremičnine in premičnine. O vsem se lahko pogovorite z inšpektorialnim ekonomom (Blaž Cuderman, Salezijanski inšpektorat).

Hvaležni smo za vsak dar. Vse dobrotnike vsak dan vključujemo v svoje molitve in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov, vsako soboto zjutraj pa posebej po namenih članov mašne zveze in za rajne člane.

Don Boskovi salezijanci

+ FRANČIŠKA POLC
1928–2013
mati salezijanca duhovnika

V majhni zasavski hribovski vasi Ržiše se je v torek, 23. oktobra 1928, zaslišal otroški jok. Apoloniji in Petru Macerlu se je rodil četrti otrok, ki sta ga krstila na ime Frančiška Ksaverja. Francki, kakor so jo vsi klicali, so se kmalu pridružile še tri mlajše sestre.

Njena otroška leta niso bila brezskrbna – zaznamovalo jih je trdo delo na kmetiji in šolanje na Izlakah. Med vihro 2. svetovne vojne je nadaljevala šolanje na meščanski šoli v Zagorju. V nekoliko drugačno šolo pa je hodila v sosednjo vas, kjer se je učila šivanja. Po končani 2. svetovni vojni se je tako lahko kot šivilja zaposlila v zagorski Savi.

Življenjskega sopotnika je našla na drugem koncu vasi. Zgradila sta si hišo in se leta 1960 poročila. Delo v tovarni je po poroki opustila, a še vedno je šivala. Šivala je za moža rudarja, za otroka, ki sta v šestdesetih letih privlekala na svet, in za vse, ki so se vedno znova ustavljali pri njej in želeli imeti kaj na novo sešitega ali pa samo popravljenega.

Dela ji ni manjkalo in njen šivalni stroj je redno brnel dolgo v noč.

Srečo v krogu svojih najbližjih se po 16-ih letih skalila žalostna vest. Mož Franc je zbolel za tumorjem na možganih in zdravniki so bili brez moči. Po nekaj mesecih trpljenja je podlegel hudi bolezni, ona pa je pri 49-ih letih ostala sama z osnovnošolskima otrokoma in skromno invalidsko pokojnino.

In zopet je šivala, skrbela za otroka, molila in prosila Boga, naj ji pomaga, da bo kos zahtevni nalogi. Zelo se je navezala na svoja fanta. Odločitev mlajšega, ki je pri 14-ih letih sklenil, da gre med redovnike salezijance, jo je zelo presenetila. Leta so tekla in kmalu se je veselila nove maše svojega mlajšega sina in poroke starejšega. Vesela pa je bila tudi svojih vnukov, ki jih je rada popazila.

Prišla je jesen 2013. V oktobru je v krogu svojih najbližjih praznovala 85. rojstni dan. V zadnjih dveh tednih življenja je, kakor da bi se hotela posloviti, obiskala vse svoje tri še živeče sestre. Zadnjo nedeljo pred smrtjo, ko je v krogu domačih godovala, je dala za nekaj maš, ki naj bi se opravile po njeni smrti. V četrtek, 5. decembra 2013, jo je nebeški gospodar poklical k sebi.

Francka je rada živela. A večkrat je tudi dejala, da bi rada, ko bo prišel čas, hitro umrla. Nebeški gospodar je uslišal njeno prošnjo, ko jo je nepričakovano poklical k sebi. Umrla je spravljena z Bogom v navzočnosti najbližjih.

Bog naj ji bo bogat plačnik za vse dobro, kar je storila.

rajni

naročniki Sal. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Anželj Alojz, Vitomarci
Balažic Kapun Irena
Božič Marija, Ljubljana
Brenko Marija, Šmarje/Jelšah
Car Ivana, Loški Potok
Cerjak Fanika, Koprivnica
Dolenc Minka, Škofja Loka
Ferjan Marija, Prežganje
Gjoerek Terezija, Dokležovje
Godnič Viktor, Gorica (I),
sal. duhovnik
Godvajns Anica, M. Sobota
Hren Bogomir, Struge, duh.
Javoršek Jožica, Podplat
Jurak Majda, Vir/Domžalah
Kastaneto Marija, Iv. Gorica
Kocjančič Frančiška, Lj.
Kokošin Alojz, Tolmin
Koščak Frančiška, Ljubljana
Košmrlj Ivan, Loški Potok
Kovačec Ivana, Gorišnica
Krebs Marija, Gornji Grad
Kržišnik Marija, Šmartno/ Lit.
Lavrih Rozalija, Šentvid/ St.
Lenarčič Frančiška, Tomišelj
Lukančič Metka
Murko Marija, Podplat
Oblak Ljudmila, Gorenja vas
Perme Marija, Šmartno/Litiji
Polc Frančiška, Čemšenik,
mati sal. duh.
Razboršek Drago, Ljubljana
Solar Justina, Mozirje
Strgar Štefan, Ljubljana
Štalec Jože, Martinj vrh
Štekar Anica, Novo mesto
Toporš Marija, Preddvor
Uranič Rozika, Cerklje na Gor.
Zorko Stanislav, Ljubljana
Železnik Cecilija, Kokarje

Biti z vami, mladi, je zame življenje.

don Bosko

Prisrčno vabljeni na obljube salezijancev sotrudnikov,
ki jih bodo izpovedali

mladi don Boskovi prijatelji
pri slovesni sveti maši
ob prazniku sv. Janeza Boska

v nedeljo, 2. februarja, ob 15. uri
v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku.

			SESTAVILA MATEJA	OTOK V GRČJI	DELAVEC V LIVARNI	MESTO NA KITAJSKEM YIBIN	STANJE RAZCVE-TELEGA	MEDNAROD. ORG. ZA BEGUNCE
			ANTIČNO LJUDSTVO NA BALKANU					
			KDOR IZDELUJE KIPE					
			SPOROČILO, AVIZA					
			ŽUPNIJA					
								KRAJ PRI CELJU Z ŽELEZARNO
SALEZI- JANSKI VESTNIK	PODZEMNI ŽUŽKOJED	NEKD. IME ZA DR. KONGO SUROVINA ZA MILO				VERONIKA ŠAREC		
						STEBLO ŽIT IN TRAV		
ŽENSKO IME, JASNA					PECELJ PRI GOBI			
					MORSKA NIMFA			
LJUDSTVO BREZ PRAVIC					STVAR ZA SE- JANJE MOKE			
					JEZERO V TURČJI			
MOČNA EKSPLO- ZIVNA SNOV					SL. PEVKA ELDA			
					OKLEPNO VOZILO			
SALEZI- JANSKI VESTNIK	ŽRTVENIK					SAMO, ZGOLJ		
	REKA V ITALJI					TOV. AVTOM. SARAJEVO		
ANDREJ LAH			NAJV. VRH PIRENEJEV					ENAKI ČRKI
			2. IN 4. SAMOGL.					
GRIČ V JERU- ZALEMU					AMERIŠKA VESOLJSKA AGENCIJA			
KRAJ PRI KOČEVJU					NEKDANJA DANSKA IGRALKA NIELSEN			

geslo križanke

**pošljite do
 15. februarja 2014
 na uredništvo
 Salezijanskega vestnika**

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko. Z močjo srca.
3. nagrada: knjiga T. Ciglar, Božji služabnik A. Majcen.
4. nagrada: strip M. Kovačič, Misijonar Andrej Majcen.
5. nagrada: strip Dominik Savio.

Rešitev križanke SV 6/2013

Franc MARŠIČ
 župnik in ravnatelj
 Ljubljana Kodeljevo

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Branko HLADIN, Velenje.
2. nagrada: knjiga Janeza Boska, SPOMINI - za mlade priredil T. Bosco: Jonatan JERŠIN, Ljubljana.
3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja, Andrej Majcen: Žiga KOS, Mokronog.
4. nagrada: knjiga Terezija Bosca, Za vas živim (živiljenjepis sv. Janeza Boska): Martin MELE, Cerknica.
5. nagrada: rakovniška knjižica Valterja Dermote, Mladi materi: Jelka Rupnik idr., Mengeš.

marianum*
 ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

Ne glede na vreme se pri nas vedno kaj dogaja: rokodelske dejavnosti z bogato razstavo, terme s toplo vodo in bogata kulinarika Vas vabi v Pension Mavrica.

Spoznajte rokodelsko dediščino Pomurja in izdelajte izdelek iz naravnih gradiv. Izberite številne možnosti za odih ali izlete po okolici. V tišini hišne kapele se lahko umirite in se notranje obogatite.

Informacije in rezervacije
 Pension Mavrica***
 Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
 ✉ penzion.mavrica@marianum.si
 ☎ www.marianum.si ☎ 051 370 377

Postne duhovne vaje 2014

Bled, 7.–9. marec
 Pohorje, 14.–16. marec
 Pohorje, 28.–30. marec
 Cerknica, 4.–6. april

Informacije in prijave:
donbosko.si/pdv ali Boštjan Jamnik

DAN ODPRTIH VRAT in INFORMATIVNI DNEVI

Gimnazija Želumlje in Dom Janeza Boska vabita na dan odprtih vrat, ki bo v soboto, 25. januarja 2014.

Program:

- 10.10–12.00 vodeni ogledi gimnazije in dijaškega doma,
- 12.00–12.45 zaključna prireditev

Več informacij po telefonu 01/47 02 104, e-pošti zelumlje@zelumlje.si ali na spletni strani www.zelumlje.si.

Naslednja priložnost za obisk naše ustanove bo ob **informativnih dnevih** v petek, 14. februarja 2014, ob 9. in 15. uri ter v soboto, 15. februarja 2014, ob 9. uri. Vabljeni!

USKOVNIŠKA MAŠA

Vsak 3. četrtek v mesecu (20. februar, 20. marec ...), na Rakovniku ... ob 18.00. Za animatorje in udeležence Uskovniških tednov in postnih duhovnih vaj, za mlade salezijanskega mladinskega gibanja ...
 Informacije: smp@salve.si

VERŽEJ – pevski vikend in oratorij

24.–26. januar: Intenzivne vaje za otroške pevske zборе z razvedrilnim spremljevalnim programom.
 25. januar (sobota) 09:00: Oratorij za osnovnošolske otroke ob prazniku sv. Janeza Boska.

LJ. GORNJI TRG – pri sestrah HMP

14. februar: **Pridi in poglej** – Duhovni vikend za mlade, ki se vprašujejo o svoji življenjski poklicanosti in želijo spoznati tudi redovni poklic.

17.–19. februar: Duhovne počitnice za osnovnošolce
 Informacije in prijave: s. Majda Pangeršič

Lj. Rakovnik DON BOSKOV PRAZNIK

2. februar: Druženje z don Boskom bomo pričeli s skupno **sveto mašo ob 15.00** v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku, pri kateri bo 10 mladih dalo obljubo za sotrudištvo. Ob koncu te- se bomo za trenutek zadržali v cerkvi, se izročili don Bosku in prisluhnili delegatoma za mladinsko pastoralo pri SDB in HMP. Čaka vas tudi majhno presenečenje. **Druženje** bomo nadaljevali v prostorih glasbene šole na Rakovniku, kjer bo dovolj časa za igro, klepet, druženje, petje ... *Ob 19.00 beseda za lahko noč.*

23. februar: 15.00 – Romarska sv. maša, salezijanski misijonski dan.

NOVO MESTO – pri sestrah HMP

24.–26. februar: Duhovne počitnice za osnovnošolce v Šmarjeti.

Informacije in prijave: s. Angelca Vozelj

Večeri DRG na Rakovniku

KDAJ: vsak drugi četrtek v mesecu ob 20.00. KJE: dvorana v gradu Rakovnik, Ljubljana.

KAJ: predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje.

13. marec – p. janez Ferlež
10. april – Skromni band
8. maj – Projekt Canta
 Informacije: Blažka Merkač

Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

JANUAR–FEBRUAR 2014, ŠT. 1
 Skupna številka: 587, letnik 87
 ISSN 0353–0477, dvomesečnik
 Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik

Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design
Računalniška postavitve: Salve, P. Belak
Foto naslovnica: Patricija Belak
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE
 Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717
 sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

PODATKI ZA STIK

Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

Telefon 01/42.73.028

E naslov vestnik@sdb.si

Spletna stran www.donbosko.si

ŽELIMLJE**Duhovne vaje, pomlad 2014**

07.–09. marec:

za fante in dekleta 4.–7. razreda

14.–16. marec:

za fante in dekleta 8.–9. razreda

28.–30. marec:

za fante in dekleta 9. r. in srednješolce

Informacije in prijave: Klemen Balažič

Klemen Balažič, Želumlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com

Boštjan Jamnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si

Marko Košnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

Ivan Kuhar, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si

Blažka Merkač, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 smp@salve.si

s. Majda Pangeršič, Gornji trg 21, Ljubljana, 041/233.432; majda.pangersic@gmail.com.

Ivan Turk, Troštova 12, 12912 Ig, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si

Marko Štajner, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/ 370.377, penzion.mavrica@marianum.si

s. Angelca Vozelj, Smrečnikova 60, 8000 NM, tel. 07/38.44.421, 031/405.200, angelca.vozelj@gmail.com

Gradbeni načrt

Sem preprost gradbeni načrt. Nastal sem v biroju odličnega turinskega arhitekta Janeza Delponteja. Na mojem najboljšem risarskem papirju so se z najboljšo tinto iz kinina razločno risale jasne linije manjšega poslopja.

A občutek ponosa, ki me je preplaval ob tem, ni trajal dolgo. Z grenkobo sem spoznal, da se nahajam na vogalu velike mize, kjer so se nabirali razno razni načrti in skice. Bili so precej bolj izdelani in podrobnejši od mene: celi plani sijajnih palač, prepolnih bahavih in fantastičnih arhitektonskih oblik. Priznam, da sem se kar malo sramoval svoje majhnosti.

Tudi šef biroja, Janez Delponte, me je obravnaval kot dolgočasno nadlego. Na hitro me je zvil in me po kurirju odposlal v neko hiško v predmestju Turina. Ob vseh imenitnih zvitkih, povitih z rdečim trakom, sem se sam sebi zdel prav ubog.

Razgrnili so me na leseno mizo. Tedaj sem srečal tiste oči. Nihče me še ni po-

gledal s takim zanimanjem. Spoznal sem, da so tiste sanjave oči mladega in simpatičnega duhovnika v mojih maloštevilnih linijah videle stotine zgradb. Iz ubogega načrta sem se spremenil v skrinjico bodoče oblube.

Najlepše je šele prišlo. Ko je na meni popravil nekaj detajlov s svojimi idejami, je mladi duhovnik poklical nekaj svojih fantov. Kar čutil sem božanje njihovih oči. Gledali so me, kot da bi moje uboge linije predstavljale kraljevsko palačo. Nato so me predali v hrapave roke nekega zidarja in čez nekaj mesecev so se zmerne linije na meni spremenile v resničnost. Iz mojega načrta so zrastle tri šolske učilnice, pralnica in drvarnica. Ni malo, kajne?

Tako imam čast, da sem na lastni koži gostil prve poteze don Boskovih sanj: kako sezidati dom, ki sprejema, in tako dati upanje vsem mladim sveta.

José J. Gómez Palacios

